

(דף מג ע"א) ממשיבא דיליה, לך לך אמרי נזירא סחור סחור לברמא לא תקרב הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה, משיבא דיצר הרע, ודא בגדו דחוייא עבודה זרה, פד איהו קא אתיין לאתחברא עם צדיקייא ואמרה שכבה עמי הצופה זונה, איתמר באות פרית וינס ויצא החופה).

אמרו ליה מאן אנת, אמר לון אנא איהו ברא דנונא חדא, דשט בימא רברבא, ובלע כל ננין דימא ואפיק להון חיים לבר, ולזמניו איהו נפיק ביבשתא, לקנימא ביה (בראשית מח טז), וידגו לרוב בקרב הארץ, תוודו, אמרו ליה, פתר דלית רעותה לגלאה מאן אנת וברא דמאן אנת, מאן איהו (ג"א מאי איהו) אתר דדוכתה, אמר לון אתר דדוכתי איהו מגדלא חדא דפרח באורא תוודו.

אמרו ליה לא תימא לן מדי (ס"א מלי), מאי איהו אבנה, אמר לון אבא דילי איהו חד נונא רברבא, דכד צחי, אפתח פומיה ובלע מיא דימא, ועד שבועין (ס"א שבועה) שנין לא הדר ימא לתוקפיה, ורזא דמלה ובטח פי גיח ירדן אל פיהו (איוב מ כג), ואיהו בלע כל פד מן ימא, ואתון לא אשתאבתון מניה אלא פד חד, דאיהו כ"ד ספרי דאורייתא, איך לא אשתמודעתון ביה.

בההוא זמנא אדכר רבי אלעזר ואמר ודאי אנת איהו ברא דרב המנונא סבא, חדו ביה, ואמרו. בודאי אי אנת תוית בהאי עלמא, תוין קא נחתין מסוסוון דילן, ותוין אנן מחמרין פתר בעירך.

אמר לון, תהוא חוץ דאתון מגיחין קרבא ביה איך אשתנבתון מניה, דאיהו בלע וקטיל, ולא עוד אלא דאיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דקא אתיין אבתריה, וברתא איהי על מגדלא דפרח באורא, ומכריזין בכל יומא ברקיעא, דכל מאן דקטיל להאי חוץ, דיהבין ליה לאנתו בת מלך פנימאה ממשיבאות זהב לבושה, והאי זהב איהו ז' ימי בראשית, ה' חמש אור, ב' איהי ב' מן בראשית, עלה אתמר (שיר ז י) יפה כלבנה, תורה שבעל פה קראן לה במתיבתא.

ובגין דא כרוזא בריו, פמה גפרין, פמה מארי תריסין, אתפנשו בבי מדרשא, לאגתא קרבא עם חוץ בגינה, וכמה תריסין אתעבידו פסקות בגינה דברתא דמלכא, ויפן פה וכה וירא פי אין איש (שמות ב יב), לית בהון דקטיל לחוץ, עד דייתי תוודא דאתמר ביה ויפן פה וכה וירא את המצרי, ובגין דא אתמר (בראשית מט י) עד פי יבא שיל"ה, שיל"ה מש"ה, דאיהי מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה עד פי יבא שיל"ה, דיליה (ג"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחוץ.

ול"ו יקח"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצחק בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר ביה (דה"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחוץ, וחיליה בימא ובניבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא, פמה דאת אמר (תהלים קד כו) שם אניות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון אניות עינין דמסתפלין באורייתא, וכמה אניות מנייהו אתפרו ונפלו בימא. עד דייתי מורשה דילה, וקרע ימא דאורייתא, וסוס ורוכבו רמה בים, דאיהו חוץ ובת זוגיה, דאיהי סוסא דיליה, ואיהו אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא הוא דכתיב (שמות יד כט) ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

בְּקַדְמֵי תָא בְּיָמָא בְּהָהוּא חֲמַר, בְּפִוּרְקָנָא בְּתַרִּייתָא פְּלָא בְּיָמָא דְאִוְרֵייתָא, מְטָה דִּילֵיהּ דְּקַרְעַ בֵּיהּ
יָמָא דָּא קוֹלְמוֹס, בְּגִין דְּעֵלְיָה אֲתַנְגְּלִינָא זְרוּעַ יְהו"ה, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה נג א) וְזְרוּעַ יְהו"ה עַל מִי
נִגְלָתָהּ.

בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאֲתַעֲבַר תְּהוּא חוּיָא בִישָׂא מִן יָמָא, שְׁלִיט חוּיָא קְדִישָׂא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא (שם רמ"ש
ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אֲזִלִּין אַנְיֹות בְּהַבְטָחָה בְּיָמָא דְלָא טְבַעִין, דְּהָא רוּחַ סְעָרָה אֲתַעֲבַר
שְׁלִטְנוּתֵיהּ מִן יָמָא דְאִוְרֵייתָא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מַסְפָּר וְגוֹמַר, שֵׁם אַנְיֹות יִחְלְכוּן לְוִיתָן
זֶה יַצְרֵת לְשַׁחַק בּוֹ (תהלים קד כה-כו), וַיְהִי חֲדָי עֲמַהוּן, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים מח יד) שִׁיתוּ לְבַבְכֶם
לְחִילָה וְגוֹמַר, לְחִילָה פְּתִיב, וְכָלָם אֵלֶיהּ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אַכְלָם בְּעַתּוֹ, (דְּאִינוּן עַתּוֹתֵי דְאִוְרֵייתָא כְּמוֹ
שְׂאֲמָרוֹ חֲכַמֵּינוּ וְכַרְוֹנֵם לְבָרְכָה קְבַעַת עַתִּים לְתוֹרָה) דְּאִיהוּ עַתּוֹ דְּצַדִּיק, תַּתִּין לְהֵם יִלְקוּטוּן (שם קד
כח) דָּא מְנָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טז כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטוּהוּ וְגוֹמַר, מַסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא
דְּאִיהוּ פְּלִיל שִׁית סְטָרִין, לְוִיתָן לְעֵילָא דָּא צַדִּיק דְּאִיהוּ פְּדָג (דף מג ע"ב) קָטָן עַל פִּירָ יָמָא, נְחָשׁ
פְּרִיחַ, דָּא תְּהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות כו כח) הַפְּרִיחַ הַתִּיכוּן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים, וְדָא עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא
דְּאֲתַקְרִי תִיכוּן, בְּגִין דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, תְּרִין גְּדַפּוּי יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, דְּמַתְמָן אִוְרֵייתָא
אֲתִיְהִיבַת, תְּרִין קְשָׁקְשׁוּי תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי יָמָא, שְׂכִינְתָא תַתְּאָה אִיהִי
(משלי ל יט) דְּרַךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם, דְּאִיהוּ ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְבְּרָא שִׁית, שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מַסְפָּר, כְּמָה
דְּאֲתַת אָמַר (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אֵין מַסְפָּר וְכוּ', וְאִינוּן הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דְּאִינוּן (תהלים מה טו) בְּתוֹלוֹת
אֲחֵרִיָּה רְעוּתֵיהּ דְשְׂכִינְתָא.

חִיּוֹת קְטַנּוֹת אֵלִין אֲתַוּוֹן דְּאֲדַנִּי, עִם גְּדוֹלוֹת אִינוּן אֲתַוּוֹן דִּיהו"ה, דְּאִינוּן מְרַבְבוֹת דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיד
הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, אָתּוּ בְּלָהוּ חֲבָרָא לְנִשְׁקָא לֵיהּ, פָּרַח וְלָא חֲזוּ לֵיהּ וְלָא מִיָּדִי.

פְּתַח רַבִּי אֲלַעְזָר וְאָמַר, אַבָּא, וְהָא שְׂבַע יָמִים אִינוּן, וְיָם עֲלָאָה אִיהוּ עַל פְּלָהוּ, וְעֵלְיָהוּ אֲתַמַּר
(דברים לג יט) כִּי שֵׁפַע יָמִים יִנְקוּ, לְמָאן אִינוּן יוֹנְקִים, אָמַר לֵיהּ בְּרִי שְׂבַעָה בְּשַׁבְעָה אִינוּן מוֹצְקוֹת,
וְהָכִי אִינוּן רְקִיעִים שְׂבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְהָכִי אִינוּן טוּרִין שְׂבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְהָכִי אִינוּן אֲרַעִין שְׂבַעָה
בְּשַׁבְעָה, יְשׁוּבִין שְׂבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְרַאשֵׁין דְּלַהוּן תְּרִין, וְרִזָּא דְמַלְהָ שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׂבַעָה שְׂבַעָה,
וְכַלְהוּ זָכַר וּנְקָבָה, וְלַעֲלִילָא חַד גְּנִי וְטָמִיר, וְהָכִי אִינוּן שְׂבַע פְּרָסִין שְׂבַעָה בְּשַׁבְעָה, שְׂבַע הַיִּכְלִין
שְׂבַעָה בְּשַׁבְעָה, וְהָכִי מְמַן אִינוּן שְׂבַעָה וְשַׁבְעָה.

לְוִיתָן דְּיָמָא דָּא צַדִּיק, רִישָׁא דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, מְטִי עַד יָמָא שְׂבִיעָאָה דְאִיהִי רִישָׁא
דְּכַלְהוּ, וְתְרִין גְּדַפּוּי וְתְרִין קְשָׁקְשׁוּי בְּאַרְבַּע יָמִים שְׂעוּרֵייהוּ, שְׂעוּר דְּזִנְבָא דְחוּיָא מְטִי עַד יָמָא
שְׂבִיעָאָה בְּתַרְאָה, דְּאִיהוּ פְּלִילָא שְׂבַע יָמִים, דְּעֵלְיָה אֲתַמַּר (תהלים קיט סד) שְׂבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, בְּרִי, הָא מְאָרִי תְרִיסִין קָא נְחַתִּין מְלַעֲלָא, מְלוּבְשֵׁין שְׂרָיִין, קְשָׁתוֹתֵיהוֹן קְשָׁתֵי
אִשׁ, וְרוּמְחִיהוֹן אִשָּׁא, וְסִיפִיהוֹן לְהָבָה, פְּלָהוּ מְאָרִי עֵינִין, בּוּדְאִי הָא מְאָרִי תְרִיסִין בְּבִי מְדַרְשָׁא,
וְאֵלִין בְּהוֹן יִתְעָרוּן לְאַגְחָא קְרַבָּא לְעֵילָא.

ולא עוד אלא דהא נונא רברבא קא אתיא, רב המנונא סבא, ודאי בכמה נונין חיילין קדישין
דתלמידי חכמים, דמתרבין בימא, בעו צריד לפרשא לון רשת, למיהוי ברשות דילן, ולמארי
תריסין מאני קרבא, בעו צריד לאתקנא בקירטא באבנין דקירטא, בקשתא בגירין דקשתא,
ברומחא, בסייפא, בחזק מגן וצנח (תהלים לה ב), דאית מארי תריסין דאינון מגיחין בסוסון, ואית
אחרנין דאינון רגלין, דעליהו אתמר במפקנותא דגלותא דמצראי, פשש מאות אלה רגלי וגומר
(שמות יב לו).

קם רבי שמעון פתח ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב, דא שכנינתא, דאיהי
ריב יהו"ה, דאיהי רבי רב, בגין בנתא, איהי ריב ברבי ורפן ורפא, ריב ודאי בכלהו תנאים
ואמוראים, דאיהי מריבת בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו עמודא דאמצעייתא, כליל
שית סדרין.

ועליהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד
בעמודא דאמצעייתא, וחד בצדיק, דעליהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב, דבגלותא
אתמר בעמודא דאמצעייתא מרחוק יהו"ה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב לה, ובגיניה אתמר
(משלי כז לה) טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהו, את ריב יהו"ה דא שכנינתא, דאיהי ריב עם אבהו, בגין
דמרחקין לה מפעלה, דאינון אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ אלין אינון תנאים,
ואלין תנאים איתני"ם בהפוך

